

ת"פ 58743/06/18 - מדינת ישראל נגד נ נ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58743-06-18 מדינת ישראל נ' נ (עציר)

בפני
בעניין:
כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד שירלי אוחיון

המאשימה

נגד

נ נ

ע"י עו"ד מחמוד רבאח

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג, תקיפת קטין ואיומים. ואלו עובדות כתב האישום:

הנאשם נשוי לאשתו (להלן: **המתלוננת**) כחמש עשרה שנה ולשניים ששה ילדים.

ביום 17.6.18 בסמוך לשעה 22:00 חזרה המתלוננת לבית המשפחה, והנאשם החל לצעוק עליה ללא סיבה ברורה, קיללה אותה והאשים אותה כי היא בוגדת בו עם אחרים. בתם בת ה-12 של השניים שאלה את הנאשם מדוע הוא מקלל את המתלוננת והנאשם קילל אותה ואמר לה לשתוק ומשך אותה בשערה, ואז סטר למתלוננת בידו פעמיים ומשך בשערה למשך מספר דקות.

לאחר מכן יצא הנאשם מן הבית וחזר לאחר עשר דקות, כשבידו האחת גרזן ובשניה בקבוק זכוכית, קילל את המתלוננת, האשים אותה כי היא בוגדת בו והתקרב אליה בצורה מאיימת כשהגרזן בידו.

בנו של הנאשם שאל אותו למה הוא מכה את המתלוננת והנאשם השיב שהמתלוננת "שרמוטה". הבן התעמת עם הנאשם בשל מעשיו והנאשם תפס אותו בצוארו, דחף אותו ולפת את ראשו באופן גרם לו למחנק וחבלה באיזור העין.

שכנים אשר הגיעו למקום הפרידו בין הנאשם לבנו והוציאו את הנאשם מן הבית.

בהמשך איים הנאשם על אחותה של המתלוננת באמצעות הגרזן ואמר לה, כי מי שהורג פעם אחת הורג גם פעם שניה.

לאחר מכן הצליחו אחותה של המתלוננת ובעלה להרגיע את הנאשם ולקחו אותו למחסום משטרה, שם נעצר.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בענין העונש.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בבני משפחתו. בהקשר זה התייחסה לכך שהמעשים נעשו ללא כל התגרות מצדה של המתלוננת, או סיבה נראית לעין, שהציתו את זעמו של הנאשם. כמו כן הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולכך שביצע את המעשים כאשר מאסר מותנה תלוי מעליו. לאור כל אלה ביקשה להשית על הנאשם עונש של 24 חודש מאסר, הכולל הפעלה מצטברת של מאסר מותנה שלחובתו, וכן עונשים נלווים, ובהם פיצוי לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהמעשים בהם הורשע הנאשם, מבלי שהקל בהם ראש, התמצו בארוע ממוקד בודד, וכי אין מדובר באלימות לאורך זמן. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכללן התמכרות לסמים, אשר בשל היות הנאשם תושב שטחים אין רשויות הרווחה יכולות לסייע לו להתגבר עליה. לאור אלה ביקש להקל עם הנאשם ולהפעיל את המאסר המותנה שלחובתו בחופף לעונש שיגזר עליו.

הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט. לדבריו הוא אוהב את אשתו וילדיו ורוצה לחזור אליהם. כמו כן אמר כי אחיו נרצח לפני כשבוע ולא התאפשר לו לצאת ללוויה.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה: ללא כל סיבה ברורה השתולל הנאשם, קילל את אשתו ובתו במלים שהנייר אינו סובלן, סטר לאשתו ומשך בשערה ובשעה של בתו, הכה את בנו וחבל בו, ואיים על אשתו ואחותה בגרזן, תוך שליווה את המעשים באיומים וקללות.

חומרתן של עבירות אלימות הנעברות בתא המשפחתי, היא בכך שהן פוגעות בקרבתות פגיעה גופנית, ובעיקר נפשית, ומערערות את תחושת הביטחון האישי שלהם בביתם. גם אם עצמת האלימות במקרה זה, מבלי להקל בה ראש, אינה גבוהה, ולא גרמה לבני משפחתו של הנאשם לחבלות ממשיות, הרי שהאיומים היו קשים ומוחשיים. לא קשה לתאר כיצד חשה המתלוננת, אשר בעלה - הנאשם - האשים אותה בבגידה והתקרב אליה וגרזן מונף בידו. מדובר באיום מוחשי מאין כמוהו, ובמצב דברים זה רואה אדם את קיצו קרב.

לא ניתן להשלים עם מעשיו של הנאשם או לגלות כלפיהם סובלנות או הבנה. אין טעם ברטוריקה בגנות האלימות בתא המשפחתי, אשר אינה מתלווה לעונש מוחשי, המעביר את המסר בדרך שאינה משתמעת לשתי פנים. ונפסק בענין דומה (ע"פ 669/12 - י.ע. נ' מדינת ישראל):

קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012)).

ר' גמ ע"פ 18822-08-15, ליאור דולב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)).

ר' גמ ע"פ 6724-01-14, סעיד נ' מדינת ישראל וע"פ 41333-08-14, חג'אזי נ' מדינת ישראל.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את אופי המעשים, חומרתם ופגיעתם בקרבנות. לצד זאת אביא בחשבון כי מדובר בארוע ממוקד ויחיד. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד שנתיים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1976. נשוי ואב לששה. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 1992 הורשע בעבירות רכוש ונדון ל- 15 ימי מאסר.

בשנת 1994 הורשע בידוי אבנים ונדון לארבעה ימי מאסר.

בשנת 1995 הורשע בשהיה בלתי חוקית בישראל ונדון למאסר מותנה.

בשנת 2009 הורשע בשימוש במסמך מזויף ושהיה בישראל שלא כדין ונדון לשלושה חודשי מאסר.

בשנת 2016 הורשע באיומים ושהיה בישראל שלא כדין ונדון לששה חודשי מאסר בפועל וששה חודשי מאסר מותנה, שהוא בר הפעלה בשל הרשעתו בתיק שלפני. לא מיותר לציין, כי באותו הליך הורשע הנאשם בכך שאיים על אשתו - המתלוננת בתיק זה - תוך שימוש בסכין.

בשנת 2017 הורשע בהפרת הוראה חוקית ושהיה בישראל שלא כדין ונדון לשלושה חודשי מאסר, שכללו הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

מחומר הראיות שנכלל בתיק המוצגים עולה, כי ברקע מעשיו של הנאשם עומדת צריכת סמים, אשר כעולה מטיעוני ב"כ, אינה מטופלת על ידי הרשויות, שכן הנאשם תושב שטחים.

דיון והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו. לנתון זה משקל ממשי לזכות הנאשם, שכן מלבד ללמד על קבלת אחריות למעשים והבנת הפסול שבהם, הודאתו חסכה מהמתלוננת ומבנו את הקושי הברור הכרוך במתן עדות נגד בן משפחה.

עוד הבאתי בחשבון את העובדה שברקע המעשים התמכרות לסמים, אשר בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם אין גורם טיפולי אשר יכול לסייע לו להתגבר עליה.

מנגד הבאתי בחשבון כי מדובר במי שנכשל כבר באיומים על בני משפחתו, וכן בעבירות נוספות, וריצה בגין מעשיו מספר

מאסרים, ובעת ביצוע המעשים היה תלוי מעליו מאסר מותנה של ששה חודשים, אשר לא הרתיעו מלשוב ולאיים על בני משפחתו. נתון זה מלמד על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל הצורך להשית עליו עונש שיעביר לו את המסר בדבר חומרת מעשיו.

לאור כל אלה, ראיתי לגזור על הנאשם עונש הנמצא בצידו הבינוני-נמוך של מתחם העונש ההולם, וכן להפעיל מאסר מותנה שלחובתו, באופן שחלקו יצטבר למאסר וחלקו יחפוף לו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שנים עשר חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 17.6.18.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ששה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 54681-08-15 ביום 3.1.16. עונש זה יופעל ארבעה חודשים במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א' וחודשיים בחופף לו, כך שסך הכל ירצה הנאשם ששה עשר חודשי מאסר.
- ג. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת תקיפה או איומים נגד בן משפחה תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות כלשהי או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד כסלו תשע"ט, 22 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.